

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce: **T. B. T.**, zast. Mgr. Vladimírem Hamplem, advokátem se sídlem Brno, Mendlovo nám. 1a, proti žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Služba cizinecké policie, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 3.11.2010, č.j.: CPR-9393/ČJ-2010-9CPR-C231,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým Policie ČR, Služba cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie (dále jen „žalovaný“) podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), zamítla jako opožděné jeho odvolání proti usnesení Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorátu cizinecké policie Praha, Oddělení povolování pobytu ze dne 31.3.2010, č.j.: CPPH-004207/CI-2010-60, jímž bylo podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno řízení o žádosti žalobce ze dne 19.1.2010 o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání – OSVČ.

S ohledem na skutečnost, že podle novely zákona o pobytu cizinců provedené zákonem č. 427/2010 Sb., přešla s účinností od 1.1.2011 působnost ve věcech povolování dlouhodobého pobytu cizinců na Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, jednal soud nadále podle ust. § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), jako s účastníkem řízení s Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců.

V odůvodnění rozhodnutí správní orgán I. stupně vyšel ze zjištění, že žalobce dne 19.1.2010 požádal správní orgán I. stupně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání – OSVČ. K podané žádosti mj. přiložil potvrzení o zajištěném ubytování na adrese M., P., spolu s výpisem z katastru nemovitostí. Usnesením ze dne 3.2.2010 správní orgán I. stupně žalobce vyzval k odstranění nedostatků žádosti, konkrétně k doložení kolaudačního rozhodnutí nebo rozhodnutí o změně užívání stavby od stavebního úřadu, neboť dle předloženého výpisu z katastru nemovitostí se na uvedené adrese jedná o jiné nebytové prostory. Lhůta k doložení požadovaných dokladů byla stanovena na 20 dnů ode dne doručení výzvy. Usnesení s výzvou k odstranění nedostatků podané žádosti bylo žalobci zasláno na adresu ohlášeného ubytování M., P. Toto usnesení bylo správnímu orgánu I. stupně vráceno poštovním úřadem jako nedoručitelné z důvodu, že adresát je na adrese neznámý. Z tohoto důvodu správní orgán I. stupně přistoupil k doručení veřejnou vyhláškou dle ust. § 25 správního řádu, a to v době od 8.2.2010 do 24.2.2010. Doručeno bylo dne 23.2.2010. Tím, že žalobce ani po výzvě k odstranění nedostatků žádosti ve stanovené lhůtě (do 15.3.2010) neodstranil zmíněné nedostatky podání, tj. nedoložil požadované doklady potřebné k prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu, nesplnil povinnost dle ust. § 44a odst. 1 písm. e), odst. 3 a odst. 5 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), a současně naplnil důvody pro zastavení řízení dle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

Dle doručky, založené ve správním spisu, bylo toto rozhodnutí doručováno žalobci na adresu M., P. Žalobce nebyl na výše uvedené adrese zastížen, doručující orgán mu tak zanechal oznámení o zásilce. Žalobce si tuto zásilku ve stanovené lhůtě nepřevzal. Dne 13.4.2010 tak doručující orgán zásilku vložil do domovní schránky.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce k poštovní přepravě dne 30.6.2010 odvolání spolu s žádostí o prominutí zmeškání lhůty.

V odůvodnění podaného odvolání žalobce mj. uvedl, že usnesení správního orgánu I. stupně mu doposud nebylo doručeno zákonem stanoveným postupem. Odvolání, které je proti němu podáváno, je podáno z opatrnosti, když o existenci rozhodnutí se žalobce dozvěděl až od zplnomocněného zástupce, který po nahlédnutí do spisového materiálu zjistil, že rozhodnutí je obsahem správního spisu. Přestože je na předmětném usnesení umístěna doložka potvrzující nabytí právní moci, usnesení tyto vlastnosti nemá z důvodu absence doručení a nemohla začít běžet lhůta pro podání odvolání.

Žalobce v odvolání namítal, že se správnímu orgánu I. stupně ani v průběhu řízení nepodařilo doručit výzvu k odstranění nedostatků podání. Pokud i přes toto zjištění správní orgán I. stupně posléze opětovně doručoval písemnost žalobci, jde o postup, který je jednoznačně v rozporu s ust. § 3 správního řádu, neboť správnímu orgánu I. stupně bylo z jeho činnosti zřejmé, že se žalobce na adrese, kam mu je doručováno nezdržuje. Fikce doručení dle ust. § 24 správního řádu je sice koncipována tak, že osoba, které je písemnost doručována, musí prokázat, že se na adrese, kam je jí doručováno, dočasně nezdržovala, případně, že jí v doručení bránila jiná překážka, ovšem to pouze za podmínky, kdy není pochyb o tom, že se na adrese zdržuje, respektive kdy toto lze důvodně předpokládat. Fikci doručení uložením dle § 24 správního řádu nelze aplikovat v případě, že jsou dány skutkové okolnosti, pro které je správní orgán I. stupně povinen jednat postupovat dle ust. § 25 správního řádu, ale také podle ust. § 32 odst. 2 písm. d) tohoto zákona. V daném případě tedy nebylo doposud usnesení doručeno a postup, kterým správní orgán I. stupně doručoval písemnost je obcházením zákona. Správní orgán měl žalobci ustanovit opatrovníka a současně doručovat veřejnou vyhláškou.

Zároveň žalobce z opatrnosti požádal o prominutí zmeškání úkonu (podání předmětného odvolání) ve smyslu ust. § 41 správního řádu s tím, že překážka v podobě nedostatku doručení usnesení trvá. Důvod je dle žalobce nepochybně jeho nepřítomnost na adrese, kam mu bylo doručováno. K prokázání této skutečnosti žalobce odkázal na obsah správního spisu, kde je jednoznačně prokázáno postupem správního orgánu I. stupně, že na adrese nebyl přítomen.

K vlastnímu posouzení žádosti žalobce v odvolání poukázal na procesní pochybení správního orgánu I. stupně, který v řízení nedodržel ust. § 45 odst. 2 správního řádu. Namítal, že správní orgán I. stupně se sice pokusil zachovat procesní práva žalobce a vyzvat ho k doplnění podání, ovšem neúčinně, neboť v rámci doručování této výzvy nedodržel ust. § 32 odst. 2 písm. d) správního řádu. Za dané situace pak nemohl vydat předmětné usnesení o zastavení řízení, neboť žalobce neměl možnost odstranit nedostatky podání.

Dále žalobce namítal, že usnesení, kterým správní orgán I. stupně žalobce vyzývá k odstranění vad podané žádosti ze dne 3.2.2010, je naprosto zmatečné. Jednak je vydána v rozporu s ust. § 76 odst. 1 správního řádu, neboť ust. § 45 odst. 2 správního řádu, které je uvedeno ve výroku tohoto usnesení nepředpokládá, aby výzva k doplnění podání byla vydána formou usnesení. Chybí také odůvodnění a poučení. Právní ustanovení, která jsou uvedena ve výroku usnesení neumožňují správnímu orgánu dožadovat se po žalobci kolaudačního rozhodnutí ani rozhodnutí o změně užívání stavby stavebního úřadu. Takový postup je v rozporu s ust. § 2 odst. 2 správního řádu.

Usnesením ze dne 2.11.2010, č.j.: CPPH -004207/CI-2010-60 správní orgán I. stupně podle ust. § 41 odst. 5 správního řádu nevyhověl žádosti žalobce o prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání proti usnesení o zastavení řízení ze dne 31.3.2010, č.j.: CPPH-004207/CI-2010-60 a zmeškání lhůty neprominul. Současně rozhodl o tom, že se žádosti o přiznání zmeškání lhůty podané dne 30.6.2010 nepřiznává odkladný účinek. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný mj. uvedl, že při posuzování žádosti vycházel z údajů uváděných žalobcem, zejména v otázce zasílání korespondence na adresu hlášeného pobytu na území České republiky M.P., kde se měl žalobce zdržovat po celou dobu povoleného pobytu. Písemnosti ze strany správního orgánu I. stupně vždy obsahovaly řádné poučení a byly doručovány ve smyslu ust. § 24 resp. § 25 správního řádu na adresu uváděnou žalobcem. Rovněž nebyly správním orgánem I. stupně zjištěny ani mu nebyly doloženy, žádné důvody, které by žalobci bránily ve včasné podání odvolání ve lhůtě stanovené zákonem. Zájem společnosti převažuje nad zájmy jednotlivce a je ve veřejném zájmu, aby cizí státní příslušníci pobývající na území České republiky, plně respektovali platné právní normy.

O podaném odvolání bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl, že usnesení o zastavení řízení bylo žalobci zasláno doporučeně prostřednictvím pošty na adresu uvedenou v žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání-OSVČ, jako na doručovací adresu. Písemnost byla doručena dle ust. § 24 odst. 1 správního řádu, podle kterého jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenu posledním dnem této lhůty. Písemnost byla k vyzvednutí připravena dne 2.4.2010. Žalobci byla písemnost tedy doručena dne 12.4.2010. Lhůta pro podání odvolání uplynula dne 27.4.2010. Usnesení proto nabylo právní moci dne 28.04.2010. Dne 30.06.2010 podal žalobce k poštovní přepravě prostřednictvím zplnomocněného zástupce odvolání proti výše uvedenému usnesení. Vzhledem k této skutečnosti bylo odvolání posouzeno jako opožděné. Z ust. § 92 odst. 1 správního řádu vyplývá, že odvolací správní orgán opožděné odvolání vždy zamítne a nezabývá se obsahem podaného odvolání. Následně pak zkoumá, zda nejsou dány

předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že opožděné odvolání neobsahovalo skutečnosti odůvodňující jeho posouzení jako podnět k přezkumnému řízení, k obnově řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, rozhodl žalovaný tak, jak výše uvedeno.

Proti uvedenému rozhodnutí směřuje podaná žaloba.

V podané žalobě žalobce tvrdil, že byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech. Uvedl, že v předmětné věci je zásadní způsob, jakým správní orgán I. stupně doručoval písemnosti žalobci. To platí i v případě usnesení, kterým zastavil řízení ve věci žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Uvedené usnesení bylo vydáno dne 31.3.2010, nikdy však nebylo žalobci doručeno zákonem upraveným postupem. Přesto z právní opatrnosti bylo proti němu podáno dne 30.6.2010 odvolání, přičemž žalobce se o jeho existenci dozvěděl zprostředkovaně od zplnomocněného zástupce, který zjistil po nahlédnutí do spisového materiálu, že toto je obsahem správního spisu. Přesto že je na předmětném usnesení umístěna doložka potvrzující nabytí právní moci, usnesení tyto vlastnosti nemá a mít nemůže, neboť s ohledem na absenci doručení rozhodnutí, nemohla začít běžet lhůta pro podání odvolání.

Žalobce shodně jako v odvolání ve správním řízení namítal, že na předmětném usnesení je umístěn záznam „*usnesení doručeno dle § 24 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb. dne:*“, přičemž nelze s určitostí stanovit, o jaké konkrétní datum, které následuje za dvojtečkou se jedná. Z obsahu spisu a z obsahu odůvodnění usnesení je zřejmé, že se správnímu orgánu I. stupně v průběhu řízení nepodařilo doručit výzvu k odstranění nedostatků podání. Na základě této skutečnosti přistoupil správní orgán I. stupně k doručení výzvy k odstranění vad podání fikcí, zakotvenou v ust. § 25 správního řádu. Pokud i přes toto zjištění správní orgán I. stupně posléze opětovně doručoval písemnost žalobci, jde o postup, který je jednoznačně v rozporu s ust. § 3 správního řádu, neboť správnímu orgánu I. stupně bylo z jeho činnosti zřejmé, že se žalobce na adrese, kam mu je doručováno nezdržuje. Fikce doručení dle ust. § 24 správního řádu je sice koncipována tak, že osoba, které je písemnost doručována musí prokázat, že se na adrese, kam je jí doručováno, dočasně nezdržovala, případně, že jí v doručení bránila jiná překážka, ovšem to pouze za podmínky, kdy není pochyb o tom, že se na adrese zdržuje, respektive kdy toto lze důvodně předpokládat. Fikci doručení uložením dle § 24 správního řádu nelze aplikovat v případě, že jsou dány skutkové okolnosti, pro které je správní orgán povinen jednak postupovat dle ust. § 25 správního řádu, ale také podle ust. § 32 odst. 2 písm. d) tohoto zákona. V daném případě tedy nebylo doposud usnesení doručeno a postup, kterým správní orgán I. stupně doručoval písemnost je obcházením zákona a správní orgán měl žalobci ustanovit opatrovníka a současně mu doručovat veřejnou vyhláškou. Za dané situace nemůže být odvolání žalobce proti usnesení správního orgánu I. stupně považováno za opožděné, neboť lhůta pro podání odvolání nepočala běžet. Uzavřel, že předmětnou žalobou brojí proti nezákonnému rozhodnutí žalovaného, kterým nebylo zákonným způsobem projednáno jeho odvolání, přičemž v otázce nezákonnosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odkázal žalobce na obsah svého odvolání.

Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný, vzhledem k tomu, že žaloba nepřináší žádnou novou argumentaci, odkázal na žalobou napadené rozhodnutí a navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, podle § 65 a násl. s.ř.s., a to v mezích žalobkyní

uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ust. § 19 odst. 3 správního řádu nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení; taková adresa může být sdělena i pro řízení, která mohou být u téhož správního orgánu zahájena v budoucnu.

Podle ust. § 20 odst. 1 správního řádu fyzické osobě se písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 3), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoli bude zastižena. Provádí-li doručení sám správní orgán, mohou osoby doručení provádějící doručit i mimo územní obvod tohoto správního orgánu.

Podle ust. § 23 odst. 1 správního řádu nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastižen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží.

Podle ust. § 24 odst. 1 správního řádu jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručitou posledním dnem této lhůty.

Podle ust. § 24 odst. 2 správního řádu prokáže-li adresát, že si pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu nemohl bez svého zavinění uloženou písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout, může za podmínek ustanovení § 41 požádat o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy byla písemnost doručena.

Podle ust. § 25 odst. 1 správního řádu osobám neznámého pobytu nebo sídla a osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, jakož i osobám, které nejsou známy, a v dalších případech, které stanoví zákon, se doručuje veřejnou vyhláškou.

Podle ust. § 32 odst. 2 písm. d) zákona o pobytu cizinců správní orgán ustanoví opatrovníka osobám neznámého pobytu nebo sídla a osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat.

Podle ust. § 32 odst. 3 správního řádu nejde-li o účastníka, kterému má být v řízení uložena povinnost nebo odňato právo, správní orgán opatrovníka podle odstavce 2 písm. d) a e) neustanoví a účastníkům tam uvedeným doručuje veřejnou vyhláškou.

Podle ust. § 83 odst. 1 věty první správního řádu odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

Podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu

řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřipustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.

O podané žalobě soud uvážil takto:

Podstatou sporu mezi účastníky řízení je otázka, zda bylo žalobci řádně doručeno usnesení o zastavení řízení o žádosti žalobce o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu a zda, případně kdy žalobci započala běžet lhůta k podání odvolání, či nikoliv. Zákon o pobytu cizinců neobsahuje právní úpravu doručování písemností fyzickým osobám. Ve smyslu ust. § 168 zákona o pobytu cizinců se tak na doručování písemností fyzickým osobám subsidiárně použije právní úprava obsažená ve správním řádu.

V dané věci je podstatné, že podle ust. § 20 odst. 1 správního řádu ve spojení s ust. § 19 odst. 3 správního řádu se účastník řízení prioritně doručuje na adresu, kterou tato osoba uvede v daném řízení jako adresu pro doručování.

Pokud adresát nebyl v místě doručování zastižen a nebylo mu možno ani písemnost doručit jiným vhodným způsobem podle ust. § 20 správního řádu, dochází k uložení písemnosti. Podmínky řádného uložení písemnosti upravuje ust. § 23 správního řádu. Ve smyslu tohoto ustanovení je doručovatel povinen vyzvat adresáta, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl, což doručovatel činí oznámením o neúspěšném doručení písemnosti a sdělením podmínek, za nichž si lze písemnost vyzvednout, včetně poučení o právních důsledcích v případě nevyzvednutí zásilky. Toto oznámení je adresátu zásilky vloženo do domovní schránky nebo ponecháno na jiném vhodném místě. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán po marném uplynutí 10 denní úložní lhůty se písemnost vloží do domovní schránky adresáta nebo na jiné vhodné místo, jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil. Jestliže si adresát uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, nevyzvedl, nastává za splnění výše uvedených podmínek ve smyslu ust. § 24 odst. 1 správního řádu fikce doručení. Písemnost je považována za doručenu posledním dnem této 10 denní lhůty.

Uvedené podmínky pro řádné uložení písemností doručovaných žalobci byly splněny a to jak v průběhu řízení, tak i při doručování předmětného rozhodnutí. Žalobce v žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu uvedl jako adresu místa pobytu na území M. P. Na uvedené adrese měl žalobce podle přiloženého potvrzení zajištěno ubytování v době od 11.1.2010 do 11.4.2012. Na uvedené adrese tedy platil režim pobytu žalobce dle zákona č. 326/1999 Sb. a žalobce se na této adrese měl zdržovat. Žalobce nikdy nehlásil změnu místa pobytu a neuvedl nikdy žádné důvody, proč se na adrese hlášeného pobytu nezdržuje a to ani pro účely žádosti o prominutí zmeškání odvolací lhůty. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně nepochybil, jestliže žalobci doručoval v řízení písemnosti a také předmětné usnesení o zastavení řízení na adresu, kterou žalobce uvedl v žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu jako místo svého pobytu.

Z doručky založené ve správním spisu je dále zřejmé, že žalobci byla zanechána výzva a poučení k uložení zásilky dne 2.4.2010. V tentýž den byla zásilka připravena k vyzvednutí. Jelikož si žalobce zásilku ve stanovené lhůtě nevyzvedl, byla tato zásilka dne 13.4.2010 vložena do domovní schránky žalobce. S ohledem na skutečnost, že si žalobce

zásilku v úložní 10 denní lhůtě, ode dne kdy byla zásilka připravena k vyzvednutí, tj. od 2.4.2010, nevyzvedl, a tato písemnost mu byla následně vložena do domovní schránky, byla písemnost 10. dnem, tj. 12.4.2010, považována za doručenou fikcí. Na základě shora uvedeného dospěl soud k závěru, že usnesení o zastavení řízení bylo žalobci řádně doručeno. Nic tak nebránilo tomu, aby lhůta k podání odvolání začala žalobci běžet.

Ve smyslu ust. § 83 odst. 1 správního řádu lhůta k podání odvolání činí 15 dnů. Z výše uvedeného vyplývá, že lhůta k podání odvolání žalobci počala běžet dne 13.4.2010. Poslední den patnáctidenní lhůty k podání odvolání pak připadl na úterý 27.4.2010. Žalobce předal odvolání k poštovní přepravě dne 30.6.2010, tj. po uplynutí lhůty k podání odvolání. Tato zjištění opravňovaly žalovaného k závěru o opožděnosti podaného odvolání. Jinými slovy žalovaný nepochybil, jestliže odvolání žalobce podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu zamítl jako opožděné.

Tvrzení žalobce, podle kterého je na usnesení o zastavení řízení umístěn záznam „*usnesení doručeno dle § 24 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb. dne:*“, přičemž nelze s určitostí stanovit, o jaké konkrétní datum, které následuje za dvojtečkou se jedná, nelze přijmout. Z usnesení o zastavení řízení, které je opatřeno doložkou právní moci, soud zjistil, že den kdy bylo usnesení žalobci doručeno dle ust. § 24 odst. 1 správního řádu fikcí bylo správním orgánem I. stupně opravováno. Z provedené opravy je však zcela zřejmý den, kdy bylo toto usnesení doručeno fikcí, a to 12.4.2010. Ostatně výlučně tímto dnem (tj. 12.4.2010) mohlo uvedené usnesení nabýt právní moci. Správnost závěru o doručení předmětného usnesení dle ust. § 24 odst. 1 správního řádu dne 12.4.2010 dokládá rovněž doručenka, jež je k tomuto usnesení připojena (viz výše).

Správní orgán I. stupně nepochybil, jestliže nepostupoval podle ust. § 25 správního řádu, tj. nedoručoval žalobci veřejnou vyhláškou, a dále podle ust. § 32 odst. 2 písm. d) správního řádu, tj. neustanovil žalobci opatrovníka. Instituty doručování veřejnou vyhláškou nebo ustanovení opatrovníka jsou koncipovány jako krajní prostředky, k jejichž využití lze přistoupit pouze tehdy, není-li možný postup podle ust. § 19 až § 24 správního řádu. Tak tomu v projednávaném případě nebylo, neboť žalobci bylo usnesení o zastavení řízení řádně doručeno fikcí.

Navíc ust. § 25 správního řádu umožňuje správnímu orgánu doručit písemnost veřejnou vyhláškou ve čtyřech případech. Předně v případě osoby neznámého pobytu a v případě, kdy se osobě prokazatelně nedaří doručovat. Za stejných podmínek lze podle ust. § 32 odst. 2 písm. d) správního řádu účastníku řízení ustanovit opatrovníka. Doručit písemnost veřejnou vyhláškou je dále možné podle ust. § 25 správního řádu osobě, která není známa a v dalších případech, které stanoví zákon. Ani jedna z výše uvedených podmínek pro doručování písemnosti veřejnou vyhláškou, respektive pro ustanovení opatrovníka žalobci nebyla splněna. V případě žalobce se nejednalo o osobu neznámého pobytu. Dle podané žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu byl žalobce hlášen na adrese M., P. Skutečnost, že byl na uvedené adrese hlášen k pobytu žalobce v průběhu správního řízení a rovněž v podané žalobě nerozporoval. To, že se žalobce v místě hlášeného pobytu nezdržoval a nepřebíral si poštu, jde výlučně k tíži žalobce. Žalobce měl povinnost se na uvedené adrese zdržovat nebo ohlásit změnu místa pobytu. Usnesení o zastavení řízení tak bylo žalobci řádně doručeno podle ust. § 24 odst. 1 správního řádu fikcí. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozhodnutí ze dne 4.6.2009, sp.zn.: 3 Ads 121/2008) se o osobu, které se nedaří doručovat, nejedná, pokud se jí daří doručovat

náhradním způsobem, tj. fikcí. Žádná ze zbylých možností pro doručování písemností veřejnou vyhláškou na projednávaný případ nedopadala.

Žalobci nemohlo být doručováno prostřednictvím veřejné vyhlášky rovněž podle ust. § 32 odst. 3 správního řádu. Je tomu tak proto, že ust. § 32 odst. 3 správního řádu neumožňuje doručit písemnost veřejnou vyhláškou mj. tehdy, jestliže by účastníku řízení bylo odňato právo. Právě o takový případ se v projednávaném případě jedná, neboť předmětem správního řízení byla žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, tedy odnětí práva, které žalobci do této doby náleželo.

S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že správní orgány postupovaly při doručování písemností v souladu se zákonem a po stránce skutkové i právní nepochybily, když posoudily podání odvolání žalobce jako opožděné. Námitky žalobce, podle kterých byl správní orgán I. stupně povinen postupovat podle ust. § 25 správního řádu a podle ust. § 32 odst. 3 správního řádu, nejsou oprávněné, neboť k takovému postupu nebyly dány zákonné podmínky.

Z důvodu rozvedených shora neshledal soud žalobu důvodnou, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl ve věci úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 25. dubna 2014

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.